

În anul ce urmă, Pyrru atăcă cetățile din Apulia cele ocupate de Romani; consulii P. Sulpiciu și P. Deciu cari veniă într' ajutoriū, fură bătuti la Apulū, unde P. Deciu se dedică morții. Inse fiindū că Pyrru încă și căstigasse victoria cu mare versare de sânge din partea allorū sei, și fiindū că între Roma și Cartaginea se încheiasse unū tractatū de a lucră în commune, și totū de o dată se respândisse vorba că Gallii au intratū în Macedonia, Pyrru se vedū constrinsū a încheiă armistejiū cu Romanii, apoi fiindū invitatū de Siracusani de a merge în Sicilia spre a scăpă pre Grecii de acollo de ammenișările Cartaginesilorū, premi cu bucuriă acestă ocasiune de a lăssă Italia suptū unū pretestū onorificū. — Dară Sicilianii cari lū chiămasseră într' ajutoriū în contra altorū appesători, vadindu se mai pre urmă tractați tirannese de liberatoriulū lorū, preste trei anni de șille se revoltară în contra lui. Pyrru fū constrinsū a părăsi Sicilia, și a se întorce cu tesaurele cele răpite, în Italia, spre a scăpă de o nouă subjugare pre Samoiți, Lucani și Brutți cari mai căpetasseră câte o bătăliă de la Romani; inse oștea lui cea compusă din mercenari, remase bătută de Maniū Curiū Dentatū la Beneventū, a. R. 478. Pyrru încercă în deșertū se misce pre principii de la resăritū spre mântuirea Grecilor de la appusū, și în fine perșindu și speranșia de a se mai puté ține în Italia, lăssă în Tarentū pre Milone cu unū președiū militariū, și ellū trecū în Grecia unde murī la baterea cetății Argo. — Milone dede Tarentulū în mânil Romanilor spe a se mântui pre sene și pre ai sei a. R. 481. — Desperații Samoiți, Lucai și Brutți după mórtea lui Pyrru fură redusși la necesitate de a recnósce supremașia Romei, de a da acestora o parte din territoriulū lorū, și de a primi colonie romane. — Picenții fură bătuti la anulū R. 485 și o parte dintr' inșil fură strămutați în Campania meridionale spre a